

KUNSTVERENIGING
DIEPENHEIM

KUNSTVERENIGING

‘Modus Operandi’

De tentoonstelling *Modus Operandi* laat vijf uiteenlopende artistieke posities zien. Vertrekpunt voor de groepstentoonstelling is de dynamiek van de artistieke praktijk en de vraag hoe autonome werken en de verschillende, geheel eigen, beeldtalen tot stand komen. Materiaalgebruik, vormtaal en de inzet van ruimte leiden tot geheel ander werken. Een verbindend element tijdens het maakproces is de verkenning van de wisselwerking van gevoel en verstand, van intuïtie en geest. Hierin lijken conceptuele vertrekpunten en intuïtieve, spontane materiaalbewerkingen soms haaks op elkaar te staan. Het is een spanningsveld van afwegingen, vragen en keuzes om tot een werk te komen. *Modus Operandi* toont de werken als tijdelijke constellaties in een continu maakproces, waarbij elementen opnieuw verwerkt worden en gedurende de tentoonstelling samen komen. Het roept vragen op over hoe een beeld tot stand komt en nodigt het publiek uit zich ertoe te verhouden.

Bonno van Doorn

De installaties van Bonno van Doorn vormen een eigen ecosysteem, waarin een grote hoeveelheid beelden samen komen. Objecten, assemblages en *readymades* voegen zich samen tot een soort Terra Incognita – een onbekend terrein, zonder duidelijk begin of einde. Het is dit opschorten van duidelijke kaders en het gebrek aan oriëntatie, die de ervaring van Van Doorns werk uitmaakt. Bij gebrek aan systematiek of logica, wordt de kijker uitgedaagd om zelf te ontdekken en zich een weg er doorheen te banen. De tijdelijke ruimtelijke enscenering functioneert als een open sferisch netwerk, zonder hiërarchie of structuur. ‘In deze omgeving, waarin niks voor zichzelf spreekt, spreekt alles voor elkaar’ volgens van Doorn. Hier staat dus niet een autonoom sculptuur centraal, maar veel meer de verbinding tussen de fragmenten,

de ruimte ertussen. De speelse omgang met materiaal, techniek en vormen steekt soms subtiel en soms bot tegen elkaar af. Het opent een associatieve ruimte en een intuïtieve ervaring van het moment zelf, op zoek naar herkenning of kaders van de ervaring door interpretatie. Intuïtie als ongeconditioneerd menselijk vermogen speelt een centrale rol binnen de artistieke praktijk van de kunstenaar. Achter deze invalshoek gaat ook een concrete, filosofische vraag schuil; is het mogelijk om nog ‘nieuwe’, originele, onbekende beelden te maken? En hoe spreek je tot de verbeeldingskracht, ontdaan van de ruis van de dagelijkse visuele cultuur? Voor Van Doorn ligt het antwoord in de belangeloze en totale overgave aan het moment – tijdens het maakproces, het samenbrengen en uiteindelijk het delen van het werk.

menselijke eigenschappen, geometrische vormen of persoonlijke referenties. Het is een continue cognitieve wisselwerking en bevestiging van bestaande kaders. Maar hoe maak je daarin ruimte voor een nieuw idee? Een beeld dat er eerder niet was?

‘Je moet daarop alert zijn tijdens het maken. Ik vind het gegeven dat je blijkbaar iets kan vinden, iets waar je niet de vinger op kan leggen, iets heel bijzonders’. Deze ontdekkingstocht wordt dan ook sterk mede bepaald door de eigenschappen van het specifieke

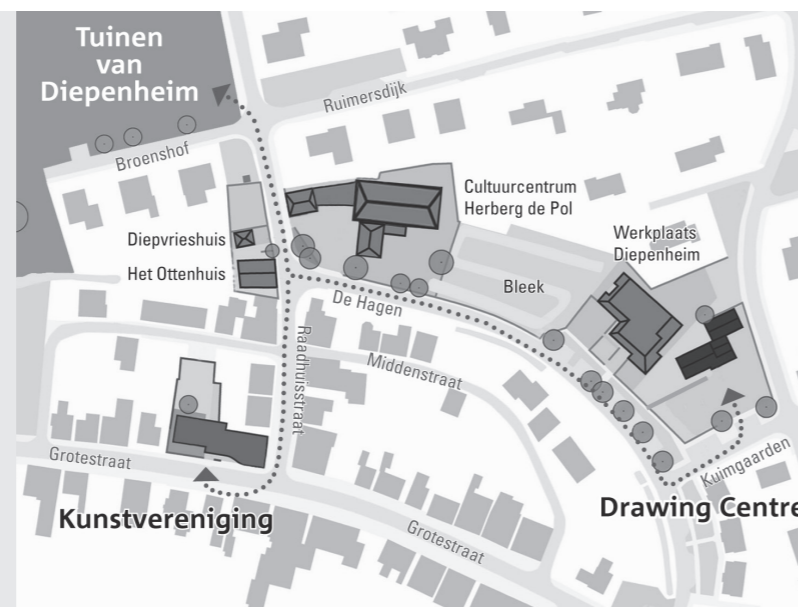
materiaal. In het werk *Zonder titel*, 2015 zijn de sporen van het lichaam van de kunstenaar te traceren, in de vorm van een hand, een gebaar in het materiaal. Het gieten van brons vraagt om geheel andere stadia en ontwikkeling van vorm dan een constructie van piepschuim en canvas. Telkens weet Venema het proces zo naar haar hand te zetten dat zij de nog onbekende beelden op het spoor kan komen, die zich vervolgens nestelen in de geest van de bezoeker en die men niet meer kan wegdenken.

Alexandra Landré

Drawing Centre Diepenheim:

**‘The Life of Lines’
Robbie Cornelissen**
en
**‘Intermezzo’
Bets Hölscher**

Openingstijden:
wo t/m zo van 12.00 tot 16.00 uur
Gesloten op eerste kerstdag, 31 december en 1 januari
Tweede kerstdag geopend

Sachi Myachi

The Propmaster's Collection 2016 is een nieuw werk van de Japanse kunstenaar Sachi Myachi, speciaal ontwikkeld voor de Kunstvereniging en Diepenheim. De installatie bestaat uit een structuur van gevonden materiaal uit Diepenheim, uit de verschillende archieven, opslagplekken en vergeten hoeken van deze plaats.

Net als een antropoloog, verkende Myachi tijdens haar werkperiode de nonchalante overblijfselen van eerdere activiteiten. Of het nu verpakkingsmateriaal is, onderdelen van een voormalige installatie of een vergeten schoolkast – alles wordt uiterst zorgvuldig gearrangeerd en toont zich uiteindelijk als een sediment van een recente geschiedenis. Het zijn deze soms onnozele overblijfselen die juist de verstopte verhalen en sociale dynamiek van een plek belichamen. De onzichtbare, abstracte werking van de sociale omgeving vormt het vertrekpunt voor Myachi's werk.

'I am like a sponge' – Sachi Myachi verzamelt gegevens en probeert de energie van de plek en de betekenis daarvan uit te vergroten. Hiervoor maakt zij regelmatig gebruik van architecturale constructies die letterlijk en figuurlijk de dingen een plek geven of de bezoeker verheffen. Of het nu gaat om de sociale dynamiek, de compositie van een installatie of rituele performance – het weerkaatst een onderliggende interesse voor de inzet van systemen binnen menselijk handelen. 'I am fascinated by everyday life, what it means to be human and how we create meaning'.

Dat gebeurt soms ook op rare, ontogankelijke plekken zoals de luchtpijp naar de onzichtbare kelderruimte in het gebouw, die alleen door een lichte geur te ervaren is. Ieder facet wordt door de kunstenaar zorgvuldig afgewogen en vervolgens technisch nauwkeurig gearrangeerd om zich zo tegen de zwaartekracht van het vergeten te verzetten.

Martijn Hendriks

Voor Martijn Hendriks is het vervaardigen van sculptuur onlosmakelijk verbonden met een radicale *do-it-yourself* houding. Hij gebruikt vaak gevonden voorwerpen en dagelijkse materialen om deze in zijn beelden samen te voegen: rekken, lampen, stukken hout, aluminium, staal en technische onderdelen – die soms doen denken aan een gefragmenteerde huiselijke omgeving. De selectie werken in de Kunstvereniging komen samen tot een soort open interieur in de ruimte. Waarom voelt een fysiek en materieel medium als sculptuur urgenter dan ooit in een tijd van virtuele netwerken en geglobaliseerde circulatie? Hendriks legt de vinger op deze tegenstrijdigheid – en bevraagt daarmee de dagelijkse tastbare realiteit van abstracte organisatievormen. Hij beoogt deze weer terug te brengen tot een haast rudimentaire, menselijke schaal en benadrukt de fysieke vorm en directheid van de dingen. Sculptuur wordt hier in de eerste plaats getoond als uitkomst van menselijk handelen, en bevestigt op die manier de zelfbestemming van het

individu – een filosofische grondslag van de radicale *do-it-yourself* houding. Achter deze benadering schuilt ook een vorm van verzet tegen het vervaardigen van beelden als producten. Het resultaat zijn assemblages, materialen en voorwerpen die op het eerste gezicht niet samen lijken te gaan. De sculpturen laten zonder reserves zien hoe ze zijn geconstrueerd en vormen niet een eindpunt van het proces, maar eerder een momentopname van een morfologie van dingen in een continue proces van vervaardigen, bevragen van materialiteit en telkens opnieuw vorm krijgen.

Wineke Gartz

'Ik zet alles in het werk om een bevrijding van het denken mogelijk te maken, om meerdere dimensies te openen voor lichaam en geest'. Deze ambitie van Wineke Gartz is terug te zien in haar grootschalige installaties. Het zijn multimediale belevingswerelden waarin de bezoeker binnenstapt. Projecties, beelden, tekeningen, objecten en gevonden voorwerpen vloeien constant in elkaar over en vormen een totaalervaring. Het is een collectie aan fragmenten en zintuiglijke indrukken uit de persoonlijke als ook collectieve beeldcultuur die in een grote stroom opgaan. Voor het werk *If I had one image this would be enough, if I had two images this would be enough, if I had three images this would be enough II* 2016 maakt Gartz onder ander gebruik van beelden uit stedelijke omgevingen, wellicht herkenbaar maar toch onbekend. Het is deze werking van beelden die Gartz fascineert 'Wat zijn beelden eigenlijk; vastgeroeste denkbeelden, projecties, illusies, mythen? Ik wil het beeld graag bevrijden, ontkaderen'. Om dit te bewerkstelligen zet Gartz in op het proces van kijken – niet als louter visuele perceptie, maar als geheel zintuiglijke ervaring. De compositie van deze ervaringsruimte vraagt om nauwkeurige afweging van alle elementen. Het is een wisselwerking tussen het analytische kijken, reflecteren op beleving evenals intuïtieve kennis. De nadruk komt te liggen op een gewaarwording van het belevingsproces door zich er ruimtelijk doorheen te bewegen. Het resultaat is een ruimtelijke choreografie, die ieder beeld weerkaatst, voelbaar maakt en weer open breekt en zich oplost in het moment, om zo ruimte te maken voor nieuwe ideeën.

Dieke Venema

Modus Operandi toont een selectie van heel uiteenlopende werken van Dieke Venema. De werken van Venema zijn niet vergelijkbaar op basis van formele eigenschappen, de compositie of het materiaal. Het verbindende element is de zoektocht van Venema die hieraan vooraf gaat. 'Ik probeer het werk zo veel mogelijk los te laten omdat ik geloof dat je bepaalde dingen tegen kunt komen tijdens het maakproces'. Het vormgeven van dit proces staat dan ook centraal en hoe je ruimte kan bieden om het nog onbekende te ontdekken of te vinden. De mens is geconditioneerd om in de wereld om zich heen naar herkenning te zoeken, in de vorm aan

1 Dieke Venema

Zonder titel, 2015
brons
Tot stand gekomen met steun van het Mondriaan Fonds, Stichting Stokroos en Gieterij Beeldenstorm

2 Dieke Venema

Zonder titel, 2016
piepschuim, pur, jute, acrylhars en lak

3 Sachi Myachi

The Propmaster's Collection, 2016
mixed media, 47 voorwerpen

4 Wineke Gartz

If I had one image this would be enough, if I had two images this would be enough, if I had three images this would be enough II, 2016
Installatie: markerpen op papier, acrylverf op papier, olieverf op papier, xerox copies, inkjet prints, laser prints, ijzer, plexi glas, karton, glas, foam board, hout, MDF, T-shirts, draperie, een, ansichtkaart, tijdschrift pagina's, Mc Donalds kleurplaat. KODAK carousel diaprojector met timer, 81 dia's (Hong Kong series), twee video projectoren, twee DVD players, DVD loop '4 cirkels & shell', 2 min.32 sec., DVD loop 'Loods', 15 min.

5 Bonno van Doorn

Sostenuto, 2016
olie-, aerosol- en acrylverf

6 Dieke Venema

Zonder titel, 2013
keramiek

7 Dieke Venema

Zonder titel, 2015
brons
Tot stand gekomen met steun van het Mondriaan Fonds, Stichting Stokroos en Gieterij Beeldenstorm

8 Martijn Hendriks

Arm, 2016
gevonden voorwerp, hoody mouw

9 Martijn Hendriks

Bench, 2016
boomstam, dennenhout, aluminium, jerry can, bitumen

10 Martijn Hendriks

Corner, 2016
staal, aluminium, dennenhout, gevonden hout

11 Martijn Hendriks

Hoody, 2016
gevonden voorwerp, hoody

12 Martijn Hendriks

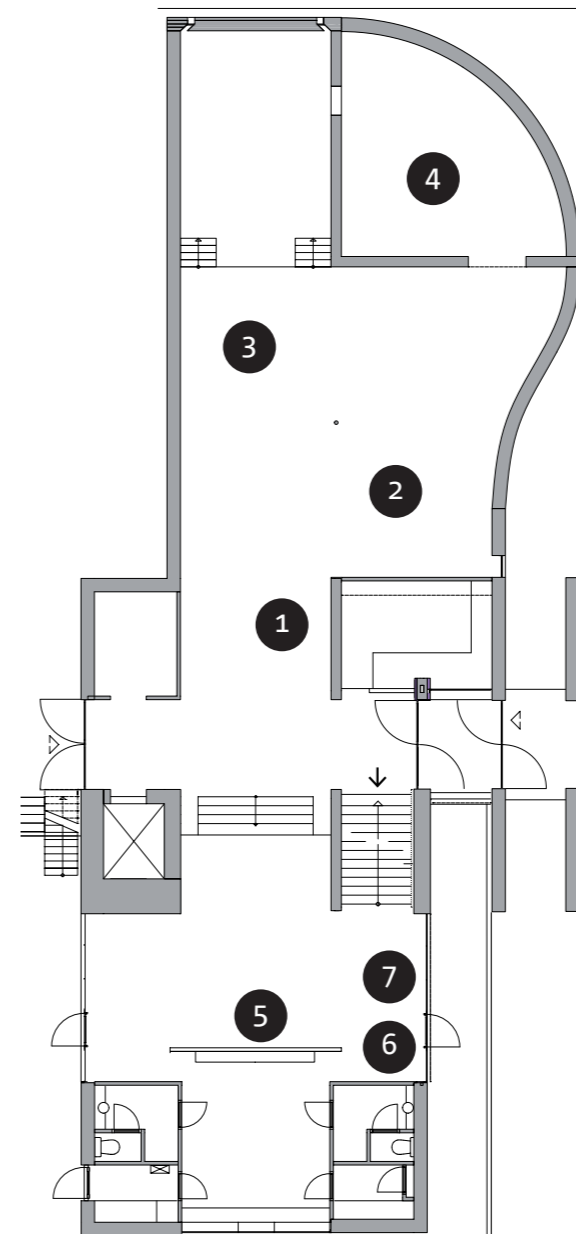
Stopper, 2016
zeil, jerry cans, hout, beton, staal, las handschoenen

13 Martijn Hendriks

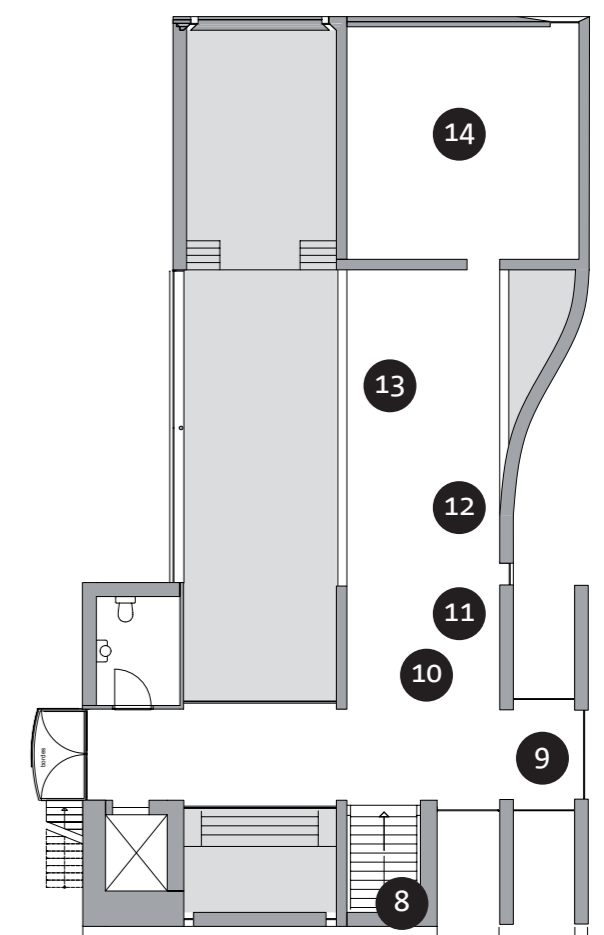
Window, 2016
aluminium, staal, gevonden hout, lampen, touw, dennenhout

14 Bonno van Doorn

Do Be Do Be Do, 2013-2016
mixed media

Begane grond

Verdieping

